

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. Кюстендил, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Б. Савова

при участието на секретаря Галина Г. Кирилова
като разглежда докладваното от Росица Б. Савова Търговско дело №
20221500900006 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част Четвърта „Несъстоятелност“, Глава 39 „Откриване на производство по несъстоятелност“, чл.625 и сл. от Търговския закон /ТЗ/.

Делото е образувано по молба на ***, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление *****, с управител А.Л.С., със съдебен адрес: *****.

В молбата са изложени твърдения в посока, че дружеството е изпаднало в неплатежоспособност, като няма краткотрайни материални активи, полежащи на осребряване и можещи да служат за удовлетворяване задълженията към кредиторите, както и няма дълготрайни материални активи, респ.спряло е плащанията на 01.12.2021г. Същевременно се сочи, че молителят има задължения към НАП в общ размер **лв.Поддържа се, че са налице предпоставките на чл.608 от ТЗ, който текст посочва критериите за неплатежоспособност .

Прави се искане за обявяване неплатежоспособността на молителя, като предпоставка за откриване на производство по несъстоятелност .

Към молбата са приложени следните документи:счетоводен баланс и отчет за приходите и разходите към 31.12.2020г., справка за задълженията към 17.02.2022г. ; уведомление по реда на чл.78 от ДОПК ,справка от ТР.

Окръжен съд - Кюстендил, след като се запозна с молбата, с приложените към нея документи, със заключението на вещото лице по назначената съдебно-икономическа експертиза, след като извърши справка в ТР и прецени установените от тези доказателствени източници факти - по отделно и в тяхната съвкупност - приема за установено следното от фактическа страна:

По делото е прието заключение с вх.№1651/03.05.2022г. на назначената съдебно-икономическа експертиза, изпълнена от вещото лице М.В.. Въз основа на извършените проверки, вещото лице е установило следното: Към датата на образуване на настоящето дело *** има задължения към НАП както следва: **лв.други разчети с бюджета; **лв.-данък по ЗДДФЛ; **лв. – пенсионно осигуряване; **лв.-здравно осигуряване **лв.-допълнително

задължително пенсионно осигуряване (общо ***лв.). Неразплатено е задължение към доставчик в размер на **лв., както и към банка (Райфайзен банк) в размер на **лв. Уточнява се, че основното задължение по заведено изпълнително дело от НАП за задължения към държавния бюджет. Задълженията към НАП са от края на 2020г. (**лв. - които са по ревизионен акт), като към 31.12.2020г. дружеството вече е било в трайна невъзможност да обслужва задълженията си, а през следващата 2021г. дружеството е на загуба.; респ. през януари и февруари 2022г. са били формирани нови задължения за осигурителни вноски, като и към този момент са били в неплатжоспособност - срвн. и протокол от с.з. на 11.05.2022г.

Задълженията към бюджета в размер на **лв. са налични и към 31.12.2021г. и са с непроменен размер и към 28.02.2022г.

Към 31.12.2021г., както и към датата на образуване на настоящото производство (28.02.2022г.) дружеството-молител не разполага с активи.

Коефициентът за финансова автономност на дружеството (собствен капитал : пасиви) е в размер на - 1,078, т.е. налице е превишаване на задълженията спрямо собствения капитал съществуващите задължения не са обезпечени с имущество на дружеството) - стойността е отрицателна (под -1).

Коефициентът на задлъжнялост (пасиви : собствен капитал), изразяващ степента на зависимост на предприятието от своите кредитори, е също с отрицателна стойност в размер - 1,108 (т.е. под -1) към 28.02.2022г. / към 31.12.2021г. е - 0,927/.

*** не разполага към 31.12.2021 г., към 28.02.2022 г. (дата на завеждане на настоящото дело), както и към момента на изготвяне на експертизата с парични средства, бързо ликвидни активи, вземания към трети лица и изобщо с активи, с които е възможно да се покрият задълженията му.

Общата ликвидност - /краткотрайни активи/краткосрочни задължения - съгласно заключението на в.л.В.- като показател е определена на нулеви стойности (0 хил.лв./50 000лв.).

Коефициентът за бързата ликвидност - /краткосрочни вземания + краткосрочни инвестиции + парични средства/ : краткосрочни задължения, според заключението е 0,08 (0 хил.лв.+0 хил.лв.+4 хил.лв./ 50 хил.лв.), каквито са и за незабавната ликвидност - /краткосрочни вземания + парични средства/ : текущи задължения - 4 000лв./50 000лв., също в посочения размер (0,08), както и за абсолютна ликвидност 4хил.лв./ 50 хил.лв. (0,08).

Вещото лице посочва, че дружеството е изцяло декапитализирано, като от 2018г. реализира загуба, паричните му активи намаляват, като в края на 2021г. по банковата му сметка е имало наличност от **лв., докато към 28.02.2022г. (датата на депозиране на молбата), банковата сметка е закрыта /с нулево салдо/.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е молба за откриване на производство по несъстоятелност, поради неплатжоспособност на дружеството - молител.

Съгласно разпоредбите на Търговския закон, производство по несъстоятелност може да се открие: 1/ спрямо определени лица; 2/ по искане на определени лица и 3/ при наличие на определени материалноправни предпоставки.

Лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1/ търговци (съгласно чл.607а от ТЗ), с изключение на търговец - публично предприятие, което упражнява държавен монопол или е създадено с особен закон (чл.612 ал.1 от ТЗ); 2/ неограничено отговорните съдружници в търговско дружество, спрямо което е открито производство по несъстоятелност (чл.610 от ТЗ), включително починали и/или заличени в

търговския регистър (чл.611 ал.2 от ТЗ); 3/починал или заличен ЕТ – чл.611 ал.1 от ТЗ; 4/ лице, което прикрива търговска дейност, чрез неплатежоспособен длъжник – чл.609 от ТЗ и 5/ сдружения и фондации (чл.14 ал.4 от ЗЮЛНЦ).

В конкретния случай, молителят е търговско дружество, което по смисъла на чл.1 ал.2 от ТЗ, представлява търговец по формата си.

Лицата, по искане на които може да се открие производство по несъстоятелност, съгласно чл.625 от ТЗ, са: 1/ длъжникът; 2/ кредитор, притежаващ изискуемо парично вземане по чл.608 ал.1 т.1 от ТЗ - породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ; 3/ Националната агенция за приходите – за изискуеми парични вземания по чл.608 ал.1 т.2 и т.3 от ТЗ - за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника или задължение по частно държавно вземане и 4/ Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ при изискуеми и неизпълнени за повече от два месеца задължения за трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите на търговеца.

По настоящото дело молител е длъжникът ***, поискал откриване на производство по несъстоятелност спрямо себе си.

Материалноправните предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност са посочени в чл.607а от ТЗ и се изразяват в едно от следните две имуществени състояния на длъжника: 1/ неплатежоспособност – общо основание, приложимо спрямо всички видове длъжници, и 2/ свръхзадълженост – специално основание, приложимо спрямо капиталовите търговски дружества, по смисъла на чл.64 ал.3 от ТЗ – дружества с ограничена отговорност, акционерни дружества и командитни дружества с акции.

В разглеждания случай молителят поддържа наличие на основание за откриване на производство по несъстоятелност, изразяващо се в неплатежоспособност.

Съгласно чл.608 ал.1 от ТЗ, неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1/ парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или 2/ публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или 3/ задължение по частно държавно вземане, или 4/ задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца. Цитираната разпоредба, преценявана във връзката ѝ с нормата на чл.631 от ТЗ, според която съдът отхвърля молбата, когато установи, че затрудненията на длъжника са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите, води до извода, че за да бъде налице неплатежоспособност, имущественото състояние на длъжника следва да се характеризира с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл.608 ал.1 от ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните краткотрайни и реално ликвидни активи.

В чл.608 ал.3 от ТЗ е въведена оборима законова презумпция, според която неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията.

По делото е прието заключение по назначена съдебно-икономическа експертиза, в което са изследвани счетоводните показатели на длъжника, като от съществено значение са анализирани коефициенти за ликвидност и за финансова автономност на молителя. Така, в решение №115 от 25.06.2010г. на ВКС по т.д.№169/2010г., II т. о., ТК, се приема, че съдът следва да прецени коефициентите на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, дали са под единица и какво е съотношението им, което е от значение за икономическото състояние на длъжника, като обективно състояние. За да е налице състояние на

неплатежоспособност, не е достатъчно длъжникът да не плаща свое изискуемо парично задължение, а да не е в състояние да го изпълни.

Показателите за автономност характеризират степента на финансова независимост на дружеството от неговите кредитори. Колкото коефициентът за финансова автономност е равен или по-висок от „1“, толкова зависимостта от кредиторите е по-ниска, т.е. коефициентът на финансова автономност на молителя е твърде нисък за изследвания период, за който вещото лице е имало данни.

Налице е влошаване на финансовото състояние на дружество, отчетливо изразено към края на 2020г.

В съдебната теория се приема, че началната дата на неплатежоспособността следва да бъде най-ранно установената по делото дата, към която са налице всички признаци на неплатежоспособността. Тя се определя според най-ранния падеж на изискуемо непогасено парично задължение, при условие, че към този момент са налице и останалите предпоставки на чл. 608, ал. 1 ТЗ с оглед общото икономическо състояние на длъжника така решение № 787/15.12.2011 г. по т.д. № 1119/2011 г. на ВКС, II т.о.; решение № 90/20.07.2012 г. по т.д. № 1152/2011 г. на ВКС, I т.о. и др. Състоянието на неплатежоспособност трябва да е налице към момента на приключване на устните състезания по делото, но изискването за трайния му характер по необходимост предполага извършване на цялостен финансово – икономически анализ на дейността на длъжника в един достатъчно продължителен период назад във времето.

Коефициентите за ликвидност са количествени характеристики на способността на дружеството да изплаща текущите си задължения с наличните си краткотрайни активи. Ликвидността не е статична величина и следва да се разглежда в динамика. Тя перманентно се променя, поради непрекъснатото задължение на дружеството за плащане на доставчици, банки и др., както и поради парични постъпления от реализирана продукция или услуги. За норматив при коефициента за обща ликвидност се приема коефициент „1“, тъй като при него предприятието има толкова краткотрайни активи, колкото са неговите краткосрочни задължения, поради което то може да поема плащанията по тях.

Изчислените коефициенти показват, че дружеството е в трайно влошено финансово състояние. При наличните данни може да се заключи, че и по настоящем *** не е в състояние да поеме плащанията на текущите си задължения с наличните краткотрайни активи, парични средства и краткотрайни инвестиции. Налице е хипотеза на трайно влошаване на финансовото състояние на дружество, което не разполага със свободни парични средства и краткотрайни материални активи за посрещане на задълженията си.

Всичко изложено води до заключението, че, както в минал период, така и към настоящия момент, молителят е в състояние на трайна невъзможност за изпълнение на паричните си задължения, чрез наличните си краткотрайни и реално ликвидни активи. Следва да се приеме за установено състояние на неплатежоспособност, по смисъла на чл. 608 ал. 1 от ТЗ, което изисква съдът да определи началната дата на това състояние.

В Търговския закон липсва регламентация относно критериите за определяне на началната дата на неплатежоспособността. В съдебната теория се приема, че началната дата на неплатежоспособността следва да бъде най-ранно установената по делото дата, към която са налице всички признаци на неплатежоспособността /трайно, обективно и необратимо финансово затруднение на длъжника/. Трайно установената съдебна практика по въпроса за началната дата на неплатежоспособността преодолява становището, че това е датата на последното плащане към определен кредитор /датата, на която са спрели плащанията/, като приема, че „неплатежоспособността“ представлява трайно и обективно икономическо състояние на длъжника за невъзможност за плащане /погасяване на задълженията/ към всички кредитори. Счита се, че началната дата на неплатежоспособността следва да се определи не според датата на първото спиране на плащанията, нито чрез датата на

последното погасяване на задълженията /последното извършено плащане към определен кредитор/. Началната дата на неплатежоспособността следва да се определи, като се вземе предвид онова спиране на плащанията, което представлява израз на трайното и обективно състояние на невъзможност на длъжника да погасява задълженията си. Началната дата на неплатежоспособността трябва да бъде израз на последваща, бъдеща, трайна и обективна невъзможност на длъжника да погасява задълженията си (в този смисъл е напр. решение №90 от 20.07.2012г. на ВКС по т.д.№1152/2011г., I т. о.). Следва да се има предвид и, че съгласно чл.608 ал.3 от ТЗ, неплатежоспособност може да е налице и когато длъжникът е платил или е в състояние да плати частично или изцяло само вземанията на отделни кредитори.

Съдът счита, че като начална дата на неплатежоспособността следва да се приеме датата 31.12.2020г., към която е налице израз на трайното и обективно състояние на невъзможност на длъжника да погасява задълженията си, което се констатира и впоследствие към датата на депозиране на молбата, както и към момента на изготвяне на заключението по назначената съдебно-счетоводна експертиза. В този смисъл съдът тълкува констатациите и изводите на вещото лице в приетото заключение. Съдът ще открие производство по несъстоятелност на търговеца.

Въпреки дадените указания не са предплатени начални разноски за производството .

На основание чл. 629б, ал. 1 във вр. с чл. 632 ТЗ, в съдебно заседание от 11.05.2022 г., е била дадена възможност, с предупреждаване за последиците от невнасяне на съответните суми, да бъдат предплатени разноските по несъстоятелността, определени на ** лв. Това не е сторено , поради това настоящата инстанция намира, че следва да се постанови решение по реда на чл. 632, ал. 1 ТЗ – т. е. едновременно да се обяви длъжникът в неплатежоспособност и несъстоятелност, като се спре производството по настоящото дело до предплащане на началните разноски по чл. 629б ТЗ.

Воден от горното и на основание чл. 608 ТЗ във вр. с чл. 630, ал. 1 ТЗ и чл. 632, ал. 1 ТЗ, Кюстендилският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на ***, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление :*****, с управител А.Л.С. , **КАТО ОПРЕДЕЛЯ ЗА НАЧАЛНА ДАТА– 31.12.2020г.**

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ на ***, с ЕИК **, на основание чл. 630, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 632, ал. 1 от ТЗ.

ДОПУСКА ОБЕЗПЕЧЕНИЕ ЧРЕЗ НАЛАГАНЕ НА ОБЩА ВЪЗБРАНА И ЗАПОР ВЪРХУ ИМУЩЕСТВОТО на ***, с ЕИК ** .

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ ***, с ЕИК **,на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на длъжника ***, с ЕИК **

СПИРА производството по несъстоятелност по т. д. № 6/2022 г. по описа на Кюстендилския окръжен съд, на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ.

УКАЗВА на основание чл. 632, ал. 2 ТЗ на КРЕДИТОРИТЕ и на ***, с ЕИК **, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок една година от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност, ако се удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако се депозира по сметка на ОС-Кюстендил необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл. 629б ТЗ в размер на ** лв. (*** лева).

УКАЗВА на основание [чл. 632, ал. 4 ТЗ](#) на КРЕДИТОРИТЕ и на ***, с ЕИК **, че ако в 1-годишния срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност не бъде поискано възобновяване на производството, съдът ще прекрати производството по несъстоятелност.

Решението подлежи на незабавно вписване в търговския регистър и може да се обжалва в пред САС по реда на ГПК на основание [чл. 613а, ал. 1 ТЗ](#), както и от трети лица, които имат вземане, произтичащо от влязло в сила съдебно решение или от влязъл в сила акт, установяващ публичноправно задължение, и трети лица- съгласно [чл. 613а ал. 2 ТЗ](#).

Решението подлежи на незабавно изпълнение, на основание [чл. 634 ТЗ](#).

Съдия при Окръжен съд – Кюстендил: _____